

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Сікалов Геннадій Анатолійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статті 21, частині першій статті 24 Конституції України (конституційності) положення пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII, згідно з яким „Підпункти 11 – 27, 45 пункту 7 § 1 цього розділу вводяться в дію через три місяці після набрання чинності цим Законом, не мають зворотньої дії в часі та застосовуються до справ, по яким відомості про кримінальне правопорушення внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань після введення в дію цих змін“.

Автор клопотання стверджує, що вказане положення є неконституційним, оскільки передбачає, що зміни, внесені підпунктом 14 пункту 7 § 1 розділу 4 вказаного Закону до статті 219 Кримінального процесуального кодексу України, згідно з якими „строк із дня винесення постанови про зупинення кримінального провадження до дня її скасування слідчим суддею включається у строки, передбачені цією статтею“, не мають зворотньої дії в часі та застосовуються до справ, по яким відомості про кримінальне правопорушення були внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань після введення в дію цих змін (тобто з 15 березня 2018 року). Сікалов Г.А. вважає, що застосування судом оспорюваного положення порушує встановлений статтями 21, 24 Конституції України принцип рівності громадян у їх гідності та правах, а також його право, гарантоване частиною шостою статті 55 Конституції України.